

ת"פ (ירושלים) 48394-03-21 - מדינת ישראל נ' ארז חסון

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות סמים

ת"פ (ירושלים) 48394-03-21 - מדינת ישראל נ' ארז חסון שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 48394-03-21

מדינת ישראל

נגד

ארז חסון

בית משפט השלום בירושלים

[31.10.2024]

כבוד השופט ביאלין אלעזר

ע"י ב"כ עוה"ד עו"ד בן רפאלי מפמ"י

ע"י ב"כ עוה"ד עו"ד ארי שמאי

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. ביום 2.6.22 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו- 19

לפקודת הסמים המסוכנים תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים").

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הפעילה משטרת ישראל סוכן משטרת

וזאת במסגרת מאבקה בהפצת הסמים מסוכנים וכלי נשק (להלן: "הסוכן"). עוד עולה מכתב האישום המתוקן, כי

במסגרת פעילותו רכש הסוכן בעבור סכום כסף, סמים מסוכנים, בעסקאות שתואמו מראש ובוצעו עם הנאשם, אותו

הכיר בסמוך לאירועים המתוארים בכתב האישום, באמצעות קורל מונסנגו (להלן: "קורל") שתיווכה לשם כך הנאשם

לסוכן.

3. על פי האמור באישום הראשון, ביום 21.12.20 פנה הסוכן לקורל ושאל אותה אם יש לה "כיוונים" בקשר לעיסוק

שלו בסם מסוכן מסוג קוקאין. קורל השיבה לו שתבדוק את העניין ותחזור אליו. סמוך לשעה 17:18 שלחה קורל

לסוכן בהודעה את מספר הטלפון של הנאשם ואמרה לסוכן שהיא מכירה את החומר שהנאשם מתעסק בו וכי מדובר

ב"חומר טוב".

4. בהמשך, ביום 22.12.20 סמוך לשעה 12:16 התקשר הסוכן לנאשם וביקש להיפגש עמו כדי לרכוש ממנו סם מסוג קוקאין. בהמשך קבעו הסוכן והנאשם נקודת מפגש. סמוך לשעה 15:30 הגיע הסוכן לנקודת המפגש, שם המתין הנאשם עד להגעתו. הנאשם הגיע למקום ברכב מסוג מרצדס מ.ר. 915-24-601 (להלן: "הרכב"). בהמשך, הנאשם ירד מהרכב, נכנס לרכבו של הסוכן שם מסר לסוכן שקית שקופה ובתוכה קוקאין במשקל של 2.99 גרם. הנאשם סיכם עם הסוכן כי בשלב הראשון להתקשרות העסקית ביניהם ישלם הסוכן 600 ש"ח לגרם וכי בעתיד, ככל שהסוכן ימשיך לרכוש מהנאשם קוקאין, הנאשם יוזיל לסוכן את המחיר. הסוכן שילם לנאשם 1,800 ₪ במזומן בתמורה ל-2.99 גרם קוקאין.
5. על פי האמור באישום השני, ביום 24.12.20 בשעות הערב, התקשר הסוכן לנאשם והודיע לו כי הוא צריך כמות של קוקאין ליום 27.12.20. לאחר דין ודברים, סיכמו הסוכן והנאשם להיפגש ביום 27.12.20 בשעות הערב, בנקודת המפגש. סמוך לשעה 19:15 הגיע הסוכן לנקודת המפגש, שם המתין לו הנאשם ברכב. לבקשת הנאשם נכנס הסוכן לרכב. במועד ובמקום האמורים, מכר הנאשם לסוכן 15.05 גרם קוקאין בתמורה 7,500 ₪.
6. על פי האמור באישום השלישי, ביום 5.1.21 נדברו הסוכן והנאשם וקבעו להיפגש בנקודת המפגש. הסוכן ביקש מהנאשם להכין לו 20 גרם סם מסוג קוקאין בגוש אחד וכמות נוספת של קוקאין בנפרד. בהמשך, בשעה 17:30, הגיע הסוכן לנקודת המפגש והמתין לנאשם. זמן קצר לאחר מכן הגיע הנאשם לנקודת המפגש ברכב. הנאשם זרק מחלון הרכב לקרקע מסכה כירורגית חד פעמית, שבתוכה היו 21.14 גרם קוקאין, מחולקים בשתי שקיות, בשקית אחת 0.99 גרם קוקאין ובשקית השנייה 20.15 גרם קוקאין. בתמורה לכך הסוכן שילם לנאשם סך של 10,500 ₪ ולקח עמו את המסכה.
7. נוכח אלו, הורשע הנאשם בשלוש עבירות של סחר בסמים כמפורט לעיל.
8. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש. סוכם מבין הצדדים כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר לעניין העונש.
- תסקירי שירות המבחן
9. מתסקיר שהוגש ביום 16.4.23 עולה כי הנאשם בן 31, רווק, וכי בתקופה הרלבנטית לעריכת תסקיר זה התגורר עם בת זוג בעיר אשקלון. צוין בתסקיר כי הנאשם עובד בחברת "סם ליין" כמנהל התקנות של מוצרי חשמל מזה כחודשיים. שירות המבחן תיאר בהרחבה את המסגרת והנסיבות המשפחתיות בהן גדל הנאשם.
10. בתסקיר צוין עוד כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא כחובש קרבי בחטיבת גולני וסיים את שירותו באופן מלא וללא בעיות. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי במסגרת שירותו הצבאי הסדיר ובמילואים השתתף במבצעים צבאיים. לדבריו, בין היתר, השתתף גם במבצע "צוק איתן" אשר היה רווי אירועים מורכבים וטראומטיים שהשאירו את חותמם עליו בדמות פוסט טראומה. הנאשם דיווח לשירות המבחן כי פנה ביוזמתו לפסיכיאטר פרטי אשר אבחן כי הנאשם מתמודד עם פוסט טראומה וכי בעקבות כך היה בקשר עם עמותת נט"ל המסייעת לנפגעי טראומה. הנאשם ציין, כי עם שחרורו משירות צבאי 2014 החל להשתמש בסמים שונים על מנת להקהות את חושי וליהנות מלחווית תופעות של תסמיני טראומה.

11. במסגרת התסקיר, שירות המבחן דיווח כי הנאשם נקלט להליך טיפולי בקהילה הטיפולית "רטורנו" ביום 10.6.21. עוד דווח כי הנאשם התקדם בשלבי הטיפול. צוין, כי בחודש ינואר 2022 הנאשם השלים את תכנית הטיפול בת 7 חודשים בקהילה הטיפולית ועבר לטיפול המשכי בהוסטל, שהנו חלק בלתי נפרד מתהליך הטיפול. את שלב ההוסטל סיים הנאשם ביום 09.06.2022. גורמי הטיפול דיווחו כי לצד הקשיים והמורכבויות, הנאשם עמד במשימות השיקומיות, ערך צעדים חשובים בתהליך ההתבוננות העצמית, ויישם את שלמד בקהילה הטיפולית בכל הקשור לכלים המשמרים מפני חזרה לשימוש בסם בסיום הטיפול בהוסטל. גורמי הטיפול המליצו לנאשם להמשיך את הטיפול ביחידה להתמכרות.
12. לאחר סיום הטיפול בקהילה ובהוסטל, הנאשם עבר להתגורר באשקלון וזאת מתוך רצון להתרחק גיאוגרפית מהמקום בו הוא גדל והתערה בחברה השולית לפני ביצוע העבירות. הנאשם יצר קשר עם היחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות והשתלב בהליך טיפול כפי המפורט בתסקיר. טיפול זה כלל קשר קבוע עם עובדת סוציאלית ומעקב באמצעות בדיקות לאיתור שרידי סם.
13. בתסקיר זה עמד שירות המבחן על גורמי הסיכון והסיכון הטמונים אצל הנאשם. בסופו של יום הוחלט לבנות תכנית המשך שתכלול טיפול ומעקב צמודים יותר. לצורך כך, ביקש שירות המבחן דחיה נוספת.
14. מתסקיר שירות המבחן מיום 5.6.23 עלה כי ביום 4.5.23 נערכה ועדת תכנון טיפול בעניינו של הנאשם. דווח כי הנאשם ביקש להמשיך את ההליך הטיפולי על מנת לתחזק את ההליך הטיפולי שעבר. צוין, כי שירות המבחן מתרשם שהנאשם מבטא רצון לקשר טיפולי הממוקד בתכנים של התמכרות לצורך חיזוק וחיידוד הכלי שרכש לניהול חיים נורמטיבי וללא סמים. בתסקיר צוין כי ארז הגיע למסור בדיקות שתן בכל הפעמים שזומן וכי רק באחת הבדיקות היתה אינדיקציה לסמים, אך דבר זה נותר בספק שכן הסתבר שהנאשם נוטל כדור תרופתי שעשוי להכיל ממצא דומה.
15. שירות המבחן סבר כי אצל הנאשם קיימים עדיין דפוסי חשיבה והתנהגות המצריכים עיבוד וטיפול. בתסקיר זה צוין כי שירות המבחן ימשיך במעקב ובטיפול הן בנושא ההתמכרות והן בהיבטי הטיפול השונים.
16. בתסקיר שירות מבחן מיום 20.9.23 צוין שירות המבחן כי להתרשמותו הנאשם עורך מאמצים ופעולות ממשיות לחיזוק תהליך השיקום בו בחר בחייו. צוין כי לאחר תקופה ממושכת בה שולב הנאשם בקשר טיפולי שעסק בתכנים של התמכרותו ומעורבותו בפליליים, נראה כי בשלב זה הוא חש מיצוי ומעוניין למקד משאבים וכוחות לטובת בניית עתיד נורמטיבי ומשולב בחברה. עם זאת, צוין כי לצד זאת חשוב שהנאשם ימשיך בתהליך קבלת מענה טיפולי בפוסט טראומה.

17. בתסקיר מיום 1.9.24, שב וסקר שירות המבחן את ההליכים הטיפוליים הרבים בהם השתתף הנאשם הן בקהילת "רטורנו" והן ביחידה לטיפול בהתמכרויות באשקלון אליה פנה מיוזמתו לאחר שסיים את ההליך הטיפול בקהילת "רטורנו". צוין בתסקיר כי מחודש נובמבר 2022 הנאשם הגיע לשיחות פרטניות בצורה עקבית ביחידה להתמכרויות וזאת במשך כתשעה חודשים וכי במהלכם שולב בשיחות פרטניות. בסיום שלב זה, הנאשם חש מיצוי של ההליך הטיפולי, והחליט לסיים את הטיפול בו. כמו כן. בתסקיר זה דווח שביוזמת קהילת רטורנו הנאשם שימש כמדריך חברתי תקופה מסוימת בקהילה.
18. לנוכח כל אלו, ומבלי להתעלם מחומרת העבירות בהן הורשע, המליץ שירות המבחן לסיים את עניינו של הנאשם בצו מבחן, 450 של"צ ומאסר מותנה.
- ראיות לעונש;
19. מטעם התביעה הוגש הרישום הפלילי וכן גזר דין בת.פ. 11613-07-16 ובו מאסר על תנאי בן 7 חודשים שהינו בר הפעלה בהליך זה.
20. מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.
- טענות ב"כ הצדדים;
21. מחד, ב"כ המאשימה עמד בטיעוניו על הערכים החברתיים שנפגעו בעקבות ביצוע העבירות; כך גם עמד ב"כ המאשימה על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובכלל זה - סוג וכמויות הסמים; הנזק הפוטנציאלי הטמון במעשיו של הנאשם והמניע הכספי שבביצוע העבירות. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה ענפה ממנה ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים כגון זה ועתר לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 24 ל-48 חודשים מאסר. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, צוין כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי אשר שב לבצע עבירות חרף מאסר מותנה תלוי ועומד. עם זאת, ב"כ המאשימה לא התעלם מההליך השיקומי "המרשים" שעבר הנאשם. על כן, גם לדעת המאשימה, יש לחרוג משיקולי שיקום ממתחם העונש לו היא טענה. לעמדתה, יש להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות וכן הפעלת התנאי בחופף. כל זאת, לצד ענישה נלווית.
22. מנגד ב"כ הנאשם עמד בהרחבה על נסיבותיו האישיות של הנאשם ובעיקר על ההליך הטיפולי המשמעותי והמעמיק שהוא עבר על פני תקופה ממושכת. ב"כ הנאשם הדגיש שאין מדובר בהליך טיפולי שיגרתי, אלא בהליך טיפולי במסגרת קהילת רטורנו שהינה קהילה טיפולית סגורה שלא כל נאשם מצליח להתקבל אליה ולסיים את ההליך הטיפול במסגרתה לנוכח מורכבות ההליך. ב"כ הנאשם הפנה להליכים מורכבים וחמורים יותר אשר לנוכח המלצת שירות המבחן והליך שיקומי שעברו הנאשמים באותם מקרים, הוארכו מאסרים על תנאי על מנת שלא לגדוע את ההליך השיקומי. ב"כ הנאשם עתר לחרוג ממתחמי העונש הידועים בעבירות מסוג זה ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

23. הנאשם בדברו האחרון אמר כי בעקבות ההליכים הטיפוליים שעבר שינה אורחות חייו ותפישותיו. משום חשיבות הדברים אביא דבריו כמעט במלואם: "הגעתי לקהילה טיפולית רטורנו הייתי אדם אחר לחלוטין, אדם שהשקפת העולם שלו שגויה, הסתכלתי על העולם כמי שאכלו לו שתי לו, אני היום במקום אחר לחלוטין אני קודם כל דואג לפן הרגשי ולא מתעלם ממנו כי כל בעיית ההתמכרות והסחר בסמים זה מבעיות רגשיות שלא טופלו וטיפלתי בהן היום, מעבר לכך ועזרתי ואני עדיין עוזר בתוכנית לאנשים שרוצים להפסיק עם הסמים. אני לוקח אחריות על המעשים שלי ואני מאוד מצטער עליהם ומביע חרטה עליהם, אני מבקש מביהמ"ש שיקבל את תסקיר שירות המבחן ושאוכל לנסות לצאת לדרך חדשה כבר בגיל הזה ובגיל 32 זה לא פשוט להתחיל את החיים מאפס. היום אני יודע להביע רגשות, מה שפעם לא ידעתי".

דין והכרעה

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

24. חומרתן של עבירות סמים, ובעיקר עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין, ברור לכל. מדובר בעבירות מחוללות פשיעה ופגיעתן בציבור הרחב רבה עד מאד.

25. בביצוע העבירות בהן הורשע פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות. רבות דובר ונכתב על נגע הסמים והשלכותיו, כך שאיני מוצא מקום להרחיב על כך יתר על המידה.

26. אציין בתמצית כי חומרתן של עבירות הסחר נובעת גם מן העובדה שמדובר בעבירות המבוצעות באופן מתוכנן ומחושב מראש. במקרה זה, התכנון בביצוע העבירות כה מובהק ונלמד מעובדות כתב האישום המתוקן - התיאום מראש, שיחות הטלפון שקדמו לכל עסקה והאופן שבו הועברו הסמים מידי הנאשם לסוכן; הנזק, ובמקרה קונקרטי זה בעיקר פוטנציאל הנזק שהיה טמון, במעשיו של הנאשם הוא ברור וידוע. כך במיוחד לנוכח כמות הסם כ-33 גרם; הנאשם נושא באחריות לביצוע העבירות לבדו שכן אין מעורבים נוספים אשר השפיעו על התנהלותו והתנהגותו. עם זאת, בהקשר זה, חשוב לציין את העובדה שמעשיו של הנאשם בוצעו לאחר פניותיו של הסוכן המשטרתי ולא ההפך.

27. אשר למדיניות הענישה הנוהגת; איני סבור שיש מחלוקת של ממש בין הצדדים באשר לכך שמתחם העונש בעבירות מסוג זה מתחיל ברגיל במאסר של ממש. הפסיקה שאלה הפנה ב"כ הנאשם ומדיניות הענישה לה טען נראית לי נכונה, אף שכמות הסם בעניינו של הנאשם, במצטבר, פחות מן הכמויות שצוינו בגזרי הדין שהציג ב"כ המאשימה.

28. בהליך זה, ב"כ הצדדים סבורים שהנאשם עבר הליך שיקומי מרשים וכי יש לסטות ממתחם הענישה הנוהג.

29. לאמיתו של דבר, השאלה השנויה במחלוקת בין הצדדים במקרה דנן היא באיזו מידה יש לסטות ממתחם הענישה הנוהג. על כן, בנסיבות אלה ולאור העובדה שב"כ הצדדים סבורים שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם, איני סבור שיש לקבוע מתחם שונה מזה שלו עתרה המאשימה.

30. בטרם אגיע לתוצאה הסופית בעניינו של הנאשם, אבהיר, ככלל, שעמדתי היא שבעבירות סמים ובפרט בעבירות של סחר בסמים, יש להעדיף את האינטרס הציבורי הטמון בעקרון הגמול וההרתעה על פני שיקולי ענישה אחרים. זאת, כאמור לאור חומרת העבירות והנזק הציבורי הטמון בהן. כך במיוחד במי שלחובתו עבר פלילי דומה. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ושיקולי שיקום
31. מחד, לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות אשר יש לזקוף זאת לחובתו. כך במיוחד כאשר לנאשם כבר ניתנה בעבר הזדמנות ולנוכח שיקולי שיקום הוטל עליו עונש מאסר בעבודות שירות. על כך יש להוסיף, כי הנאשם ביצע את העבירות הנוכחיות חרף קיומו של עונש מאסר מותנה בן 7 חודשים.
32. מנגד, ההליך השיקומי שעבר הנאשם בהליך זה שונה מן ההליך הקודם (כפי שניתן ללמוד מן המובא בגזר הדין הקודם), מורכב, אינטנסיבי וממושך.
33. נוכח השיקולים מכאן ומכאן, הרי שהמקרה שלפנינו מעלה התנגשות בין שיקולים נוגדים בהליך הענישה. בע"פ 8092/04 ישראל חביב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, ניתן ביום 10.9.06) נקבע כי כאשר נאשם, אף אם הוא בעל עבר מכביד, עובר הליך טיפולי אינטנסיבי, הרי שקיים אינטרס ציבורי מובהק לא פחות במתן משקל נכבד לשיקולי השיקום וזאת משום הטעמים הבאים:
- "ראשית, מבחינת האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחזור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס חברתי רחב. שנית, מבחינת העבריין, השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי-חיים חדשים, ולראשונה עולה תקוה כי יוכל לפנות לדרך חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי. ושלישית, מבחינת שירותי השיקום והרווחה, חשוב לטעת את התודעה כי יש טעם ותוחלת בהשקעת משאבים חומריים ואנושיים בפעולות שיקום עבריינים, וכי מקום שפעולות אלה מניבות פרי, ישנה התחשבות בכך בתהליך הענישה וננקטים אמצעים המאפשרים ככל הניתן את הותרת תוצאות השיקום על כן, בלא העמדתן בסכנה. בנסיבות האמורות, הצורך לשמר את תוצאות שיקומו של המערער בשל מיגוון ההיבטים האמורים עשוי להכריע אף את שיקולי הענישה המסורתיים - הגמול וההרתעה;".
34. התלבטתי רבות. בסופה של התלבטות, סברתי שיש לאמץ את המלצות שירות המבחן וזאת לנוכח הטעמים שיפורטו להלן:

ראשית, הליך שיקומי חיוני. אני סבור שהנאשם עבר הליך טיפולי מעמיק ואינטנסיבי וכי כעת הנאשם אכן נמצא במקום אחר בחייו. כמובן שאיני בוחן כליות ומערכות לב אדם, אך זה הרושם שמתקבל מהנאשם לנוכח הדיונים הרבים שהתקיימו בעניינו של הנאשם בפניי, לרבות עוד בהליך שלב המעצר. הנאשם שולב בהליך טיפולי בקהילה סגורה כבר בשלב המעצר. חרף העובדה שאין מדובר בהליך פשוט, והגם בשלבים הראשונים ההליך הטיפולי היה ספקני ואף ידע עליות ומורדות, הנאשם הצליח לסיימו בהצלחה. מדובר בתהליך ארוך, אינטנסיבי, קשה ומשמעותי שאין להמעיט בערכו. הנאשם שולב כחלק מההליך הטיפולי גם בהוסטל שאף ממנו נתרם. לאחר מכן, הנאשם ראה צורך בחיזוק ובשימור ההליך הטיפולי והמשך בהליך ובקשר טיפולי ממושך מול היחידה להתמכרויות במקום מגוריו ואף לאחריו. הישגיו של הנאשם בהליכים הטיפולים השונים היו מרשימים. הנאשם הוא שפעל ויזם את ההמשך ההליך הטיפולי מתוך רצון לשמור ולתחזק את הכלים הטיפולים שהוקנו לו במסגרת הקהילה הטיפולית. הנאשם הפגין מוטיבציה גבוהה בכל שלבי ההליך הטיפולי.

שנית, לאורך התסקירים השונים עלה כי הנאשם החל בצריכת הסמים ובביצוע העבירות לנוכח אירועים טראומטיים שאלהם נחשף במהלך שירותו הצבאי כחובש קרבי בחטיבת גולני. נושא זה עלה באופן עקבי מצד הנאשם. הנאשם אף הצהיר כי טופל במסגרת נט"ל. אף שעניין זה לא מוצה, ולא הוצגו מסמכים רלבנטיים, בעצם העלאת הנושא, יש משום הכרה בצורך טיפולי גם בנושא זה. משאלה הם הנסיבות, הרי שיש לתת לשיקולי השיקום משקל נכבד יותר. שלישית, ענישה היא לעולם אינדיבידואלית. בנסיבות מסוימות קיימת חשיבות גם לשיקולי השיקום על פני שיקולי גמול והרתעה. בנסיבות המתאימות יכול ושיקול זה יגבר על שיקולי הענישה האחרים. כך נקבע, עוד לפני תיקון 113 לחוק העונשין, בע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, ניתן ביום 03.10.89): "בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו, ובהתקיים, במקרה מסוים, נסיבות מיוחדות ונכונות, ייתכן ששיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע, באותו מקרה מסוים, את מידת העונש וצורתו." ענישתנו היא ענישה אינדיבידואלית של כל עבריו 'באשר הוא שם' ... זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרתה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שיידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים.... ואין אנו רשאים לפטור עצמנו מלנהוג כך בכל מקרה שנסיונותי מצדיקות ומחייבות ענישה אינדיבידואלית". כך גם נקבע כי שיקולי הענישה השונים מוליכים לעיתים לכיוונים מנוגדים אך אין להתעלם מעקרון הענישה אינדיבידואלית הנותן ביטוי הולם יותר לנסיבותי האישיות של הנאשם. וכך נקבע בהקשר זה: "...יש להתחשב בנסיבותי האישיות של העבריו שבאים לגזור את עונשו. שיקולים אלה לרוב מוליכים לכיוונים מנוגדים, ועל בית-המשפט ליתן להם משקל ולאזן ביניהם. כמובן, כל נאשם ונסיבותיו הוא, כל נאשם והשקלול של הרכיבים השונים לגביו. זהו עקרון הענישה האינדיבידואלית..." (ע"פ 8164/02 פלוני נ' מ"י, בעמ' 4-583). כיום סעיף 40ד (א) לחוק העונשין קובע לאמור: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969". אם ניתן היה לסטות משיקולי שיקום לפני תיקון 113, כמפורט מן הפסיקה שצוינה לעיל, הרי שכיום לנוכח מצוות המחוקק, ממילא, לא ניתן להתעלם מן ההליך השיקומי החיוני ביותר שעבר הנאשם.

רביעית, בענייננו, המעשים נושא כתב האישום בוצעו בשנים שבין 2020-2021. כתב האישום, הוגש בחודש בסמוך למעצרו, בחודש מרץ 2021. רשויות האכיפה פעלו, אם-כן, באופן מהיר ואין לומר שהשתהו בהגשת כתב האישום. עם זאת, לעצם חלוף זמן של כ-3 שנים, אף בלא שניתן לזקוף את הדבר לחובתו של גורם כלשהו, יש משמעות מבחינת תחושותיו הסובייקטיביות של הנאשם והיותו במצב ביניים ובאי ודאות. כך במיוחד כאשר הנאשם נשלח להליך טיפולי על ידי הצדדים ובחסות בית המשפט ובפיקוחו והוא צולח הליך זה באופן חיובי ביותר.

במקרה זה שירות המבחן המליץ על ביצוע עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף כה רחב של 450 שעות. סבורני שהיקף צו השירות לצד צו המבחן יאפשרו, המשך פיקוח, מעקב וטיפול יעיל של שירות המבחן על הנאשם. לעומת זאת, עונש מאסר שיוטל על הנאשם, אף אם בעבודות שירות, טומן בחובו פגיעה מסוימת בהליך השיקומי שממילא הוא תמיד שברירי.

35. לנוכח כל אלו, הגעתי למסקנה שיש לתת את המשקל המרכזי להליך השיקומי המשמעותי שעבר הנאשם ולאפשר לו להמשיך את התהליך החיובי בו הוא נמצא. אני מוצא כי בעניינו של הנאשם יש לקבל את דברי שירות המבחן ביחס למשמעות אשר יכולה להיות להטלת מאסר בפועל. עם זאת, אציין כי צו המבחן שניתן לנאשם יהיה ארוך יותר מזה שהתבקש על ידי שירות המבחן.

36. לפיכך, אני מוצא כי יש להטיל עונש אשר יחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ד(א)(לחוק העונשין, כאשר אני מבהיר מפורשות כי החריגה במקרה זה היא יוצאת דופן ומותאמת לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם.

37. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הארכת מאסר על תנאי - מאריך בזאת מאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם ביום 30.1.19 בת.פ. 11613-07-16 של בית משפט השלום בירושלים, שהינו למשך 7 חודשים בשנתיים נוספות החל מהיום.

ב. 450 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירצו על-פי התוכנית שיגיש שירות המבחן תוך 45 ימים ובפיקוחו. הנאשם הזהיר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת עונש מאסר בפועל;

ג. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ד. מטיל קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים בכל 10 לחודש. תשלום ראשון ישולם עד ליום 10.1.25. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי. תשומת לב הנאשם:

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

גזר הדין יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ה, 31 אוקטובר 2024, בנוכחות הצדדים.